

ת"פ 9962/03/15 - מדינת ישראל נגד מאג'ד ג'בארין, מוחמד גבאלי - נדון

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 9962-03-15 מדינת ישראל נ' ג'בארין ואח'

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. מאג'ד ג'בארין

2. מוחמד גבאלי - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד בני פסקל

ב"כ הנאשם 1: עו"ד אלי הכהן

הנאשם 1 בעצמו

גזר דין

גזר דין לגבי נאשם 1

1. בתיק זה הוגש כתב אישום נגד שני נאשמים, אשר הואשמו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סחיטה באיומים, עבירות בנשק ושימוש במסמך מזויף כדי לקבל דבר. נאשם 1 הואשם גם בזיוף בכוונה לקבל דבר.

נגד מעורב נוסף בפרשה, ירון מסורי, הוגש כתב אישום בתיק נפרד, אשר נדון בפני מותב אחר.

בישיבה שהתקיימה ביום 13/12/15 הודיעו הצדדים, כי הגיעו להסדר טיעון. במסגרת ההסדר הוגש כתב אישום מתוקן, נגד שני הנאשמים, במסגרתו נערך תיקון בעובדות כתב האישום ובסעיפי העבירות שיוחסו להם. לגבי שני הנאשמים נמחקה העבירה בנשק ולגבי נאשם 1 מאג'ד ג'בארין (להלן: גם "מאג'ד"), נמחקו, בנוסף לכך, גם העבירות של סחיטה באיומים והדחה בחקירה. לגבי נאשם 2 מוחמד ג'באלי (להלן: גם "מוחמד") נמחקה העבירה של שימוש במסמך מזויף.

2. לגבי מוחמד (יליד 1993) הגיעו הצדדים להסדר "סגור" גם לעניין העונש ובישיבה הנ"ל נגזר דינו, בהתאם להסדר, לעונשים כדלקמן:

עמוד 1

- א. 20 חודשי מאסר בפועל, החל ממעצרו.
- ב. מאסר על תנאי למשך 14 חודשים, שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר הנ"ל, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.
3. גם לגבי מסורי (יליד 1954) הגיעו הצדדים להסדר טיעון "סגור", על פיו ייגזרו עליו 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי ותשלום פיצויים למתלונן. עניינו קבוע לטיעונים לעונש לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן. כתב האישום המתוקן בעניינו של מסורי הוגש וסומן **מ/3**.
- לגבי מאג'ד, הסכימו הצדדים כי יתקבל תסקיר שירות מבחן והטיעונים לעונש יהיו חופשיים.
4. להלן עובדות כתב האישום המתוקן והעבירות שיוחסו, על פיו, לכל אחד מהנאשמים, תוך הדגשה, בקו, של חלקו של מאג'ד - נאשם 1.

עובדות כתב האישום המתוקן

- א. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ירון מסורי, ת.ז. 053026886 (להלן: "**מסורי**") עבד כפקיד בנק בבנק הבינלאומי בסניף חדרה (להלן: "**הבנק**").
- ב. במסגרת עיסוקו, מסורי הכיר את בני הזוג עמאד ערדה (להלן: "**המתלונן**") ותמאדר ערדה (להלן: "**תאמדר**"), תושבי הכפר מייסר, וכן את נאשם 1, וניהל במשך מספר שנים את חשבונותיהם בבנק.
- ג. בד בבד עם היותו עובד הבנק, במספר רב של הזדמנויות במשך שנתיים לערך, קיבל מסורי צ'קים מתמאדר ומנאשם 2, וניכה את הצ'קים הנ"ל בצ'ינג' בחדרה.
- ד. במשך מספר שנים, נצבר בחשבונה של תמאדר חוב בגובה למעלה מעשרות אלפי שקלים לזכות הבנק.
- ה. בשנת 2014 נצברו למסורי חובות בגובה מאות אלפי שקלים לגורמים שונים.
- ו. במהלך שנת 2014 הגיעו לידי מסורי שני צ'קים, האחד בסך של 100,000 ₪ והשני בסך של 50,000 ₪, אשר נמשכו מחשבונו של המתלונן (להלן: "**הצ'קים**"). מסורי טען בפני תמאדר כי לצ'קים אין כיסוי, ודרש תשלום אחר תחתם.
- ז. בהמשך לאמור לעיל, בתחילת חודש ינואר 2015 או בסמוך לכך, שוחח מסורי עם נאשם 1, וטען בפניו כי אינו מצליח לגבות מהמתלונן ומתמאדר את התשלום עבור הצ'קים.

נאשם 1 ומסורי קשרו קשר לסחוט באיומים את המתלון באופן שנאשם 1 ימסור את הצ'קים, וכן פרטים לאיתור וליצירת קשר עם המתלון, לגורמים הקשורים למשפחת חרירי, אשר אף שמסורי לא הכירם באופן אישי, היו מוכרים לנאשם 1 ולמסורי כגורמים עברייניים אשר גובים כספים תוך נקיטה באמצעים לא חוקיים ואלימים, וגורמים אלו יגבו את הכסף מהמתלון (להלן: "**הקשר**"). מסורי סיכם עם נאשם 1, במסגרת הקשר, שנאשם 1 יקבל עמלה מסך הכספים אשר ייגבו בפועל מהמתלון עבור מסורי.

בנוסף, סוכם במסגרת הקשר שהגורמים שאליהם יפנה נאשם 1 ידרשו מהמתלון לבטל את התביעה האזרחית שהגיש כנגד הבנק בנוגע לאופן ניהול חשבונו של המתלון בבנק על ידי מסורי (להלן: "**התביעה**"), תביעה שמסורי חשש כי תפגע בו ובמקום עבודתו.

ח. בהמשך לקשר ולצורך קידומו, מסורי מסר לנאשם 1 העתקים של הצ'קים ואת פרטי המתלון.

ט. במסגרת הקשר, במועד מדויק אשר אינו ידוע למאשימה, ולפני יום 10.1.15, פנה נאשם 1 לאחר, והעביר באמצעות אחר לידי נאשם 2 את העתקי הצ'קים ופרטים אודות המתלון לרבות מספר הטלפון שלו, וסיכם עמו כי יגבה את הכספים מהמתלון ויניע את המתלון לבטל את התביעה, וזאת כדי לאפשר את ביצוע הסחיטה.

י. ביום 10.1.15, בעקבות הקשר, נאשם 2 התקשר בטלפון אל המתלון, הזדהה בשם "חמודי סביחאת", אמר שהוא מקושר למשפחת חרירי, ודרש שיפגשו בקשר לפירעון הצ'קים. המתלון טען כי הצ'קים לא נמשכו בידיעתו ובהסכמתו, וסירב להיפגש עם נאשם 2. לאחר מספר שיחות, שבהן נאשם 2 איים על המתלון שעדיף שיפגשו בדרכי שלום כדי "**שלא יהיו בעיות**", המתלון הסכים להיפגש עם נאשם 2 בהמשך היום בבית קפה בכפר קרע. כל זאת, עשה נאשם 2 כדי להניע את המתלון להעביר לידיו כספים ולבטל את התביעה.

יא. ביום 10.1.15 בשעה 17:30, בעקבות הקשר, המתלון ונאשם 2 נפגשו בבית קפה בכפר-קרע. נאשם 2 הציג בפני המתלון את העתקי הצ'קים ואמר שקיבל את ההעתקים מהנאשם. נאשם 2 דרש מהמתלון לשלם בתחילה את סכום הצ'קים, הבהיר כי המתלון יהיה חייב לשלם סכומי כסף נוספים מעבר לסכום הצ'קים, וכן דרש מהמתלון לבטל את התביעה. המתלון סירב לדרישות, ואמר לנאשם 2 שבכוונתו לפנות למשטרה מאחר והצ'קים מזויפים. בתגובה נאשם 2 איים על המתלון שלא יפנה למשטרה "**כי העניינים יסתבכו**", בכוונה להטיל עליו אימה, להניע אותו לשלם את הכסף ולהניא אותו מלמסור הודעה במשטרה.

בנוסף, דרש נאשם 2, שהמתלון יגיע למחרת היום לפגישה שבה ישתתף גם מסורי.

יב. כעבור מספר שעות, מסורי התקשר למתלון, אמר למתלון כי שוחחו עימו גורמים ממשפחת חרירי לגבי קיומה של פגישה למחרת אשר נוגעת לצ'קים. המתלון אמר למסורי כי הוא מפחד מאותם גורמים. מסורי איים על המתלון בכוונה להפחידו ולהטיל עליו אימה ואמר שמדובר באנשים מסוכנים ושעדיף שלא יפנה למשטרה, כדי להניע את המתלון להיעתר לדרישות של נאשם 2, ובכוונה להניאו מלמסור הודעה במשטרה.

- יג. למחרת, 11.1.15, המתלונן ואביו פגשו את מסורי בבנק, ושוחחו איתו על השיחות והפגישה עם נאשם 2.
- יד. כעבור מספר שעות, נאשם 2 התקשר למתלונן והביע כעס על כך שפגש את מסורי ללא הנוכחות שלו. נאשם 2 חזר על דרישתו להיפגש עם המתלונן ועם מסורי, ואמר למתלונן כי הם **"אינם רואים את המשטרה ואינם רואים בטיח"**, כדי להפחיד אותו ולהניע אותו להגיע לפגישה. סוכם שישוחחו בעוד מספר ימים לצורך קביעת מועד הפגישה.
- טו. ביום 15.1.15 התקשר נאשם 2 למתלונן כדי לתאם את הפגישה כאמור, אולם המתלונן סירב להגיע לפגישה.
- טז. ביום 18.1.15, בשעה 21:30 או בסמוך לכך, הושלך רימון יד הלם/סינור 7290M, שבכוחו להזיק לאדם בעת פעולתו בכפוף לקרבה למוקד הפעולה (להלן: **"הרימון"**) לעבר ביתו של המתלונן. הרימון התפוצץ ברחבת הכניסה לבית. באותה שעה שהו בבית תמאדר ושני ילדיה הקטינים.
- יז. למחרת, ביום 19.1.15 בשעה 13:00 או בסמוך לכך, התקשר נאשם 2 אל המתלונן, הזדהה בשם **"חמודי סביחאת"**, ושאל אותו לגבי מה שקרה היום קודם. בנוסף, נאשם 2 איים על המתלונן בכך שאמר לו **"אני אומר לך שתבוא ותגמור אותם... הפעם הזו הייתה קלה ובפעם הבאה תבוא יותר חזקה ממנה... תבוא ותשלם את הכסף כבר... בפעם הבאה יותר חזק מזה... הילדים שלך ואבא שלך וכולכם, אני יראה לכם מה זה, נהרוס הבתים שלכם על הראש שלכם"**. זאת עשה נאשם 2 כדי להטיל אימה על המתלונן ולהניע אותו להגיע באותו יום לאום אל פחם, עם אביו ועם מסורי ולשלם את הכסף תמורת הצ'קים.
- יח. ביום 22.1.15, בשעה 14:13 או בסמוך לכך, נאשם 2 התקשר בטלפון אל אביו של המתלונן, רגאח ערדה (להלן: **"רגאח"**) הזדהה בתור האדם שנפגש עם המתלונן ביום 10.1.15, ואיים על רגאח בכך שאמר לו **"אתם לא רוצים לשבת איתנו? אני אהרוס לכם את הבית"**, כדי להניעו להגיע לפגישה עם המתלונן ולשלם כסף עבור הצ'קים.
- יט. בהמשך לכך, בשעה 14:17 או בסמוך לכך, נאשם 2 התקשר בטלפון אל המתלונן, איים עליו בכך שאמר לו שהוא נמצא קרוב אליו בכפר מייסר, ודרש ממנו להגיע לפגישה באום אל פחם כדי לשלם כסף. המתלונן שאל לגבי הסכום, ונאשם 2 השיב שעליו להביא עמו סכום של 600,000 ₪ וכי ידרוש סכום נוסף של 500,000 ₪ מתמדאר ומשפחתה. במהלך השיחה נאשם 2 איים על המתלונן בכך שאמר לו **"אתה חושב שאנחנו מפחדים מהמשטרה או מפחדים בכלל ממישהו, אנחנו מאחורינו יש צבא, אם הכנסת אחד לכלא אחרי זה מגיעים לך שניים, אחריהם מגיעים עשרים מרימים אותך ומרים את אבא שלך ומרים את כל הבית"**, וכן: **"הגדולים שלנו רוצים מיליון וחצי, אני מסתפק שתשלם 600,000 והיא תשלם 500,000 ובכך נסיים את הסיפור הזה, אם תמשיך להתעקש זה ייפול בצוואר שלך"**, וכן: **"אבל אני אומר לך דבר אחד, אתה המפסיד, אם אתה לא מביא את ה- 600,000 וסוגר אז תשלם מיליון וחצי, גם אם במחיר שנמות כולנו"**, וכן: **"ואם תאחר אנחנו נבוא"**.

אליך... גם אם במחיר שנמות אנחנו והילדים שלנו הגדולים והקטנים, וגם במחיר שנכנס
כולנו לכלא, אנחנו נמשיך לחפש אותך גם אם אתה בבטן האדמה", וכן: "בחיאת
הקוראן הקדוש אני אגרום שכל הבתים יישרפו, יא כלב".

לבסוף, נאשם 2 דרש מהמתלון לשלם את הכסף תוך יומיים. כל זאת עשה נאשם 2 כדי להניא את
המתלון לשלם כסף ולבטל את התביעה.

כ. ביום 26.1.15, בשעה 16:52 או בסמוך לכך, נאשם 2 התקשר בטלפון אל המתלון, איים על
המתלון בכך שהזדהה בשם חמודי סביחאת, ואמר למתלון שישאל מי זה חמודי סביחאת,
ושמספחת חרירי הם הדודים שלו. נאשם 2 דרש מהמתלון להגיע לפגישה באום אל פחם כדי
לשלם את הכסף, אך המתלון סירב וביקש שיפגשו בכפר קרע. נאשם 2 סירב, ואיים על
המתלון בכך שאמר לו: **"תעשה מה שאתה רוצה אבל אני נשבע לך שאתה תקבל מכה
בת זונה"**, וכן: **"עוד שבוע תראה איזה רגליים יפות יש לך"**.

כא. במסגרת הקשר ולצורך קידומו, מסורי ונאשם 1 זייפו מסמך הנושא לוגו של עו"ד מוחמד סאלח
מחאמיד, ומופנה עבור מסורי, אשר עניינו בהלוואה בגובה 750,000 ₪, שניתנה ע"י "חמודי
סביחאת" לתמאדר, ומסורי הינו ערב להלוואה. לפי האמור במסמך המזויף, במידה ומסורי לא
יפרע את גובה הערבות, יפתחו בהליכים כנגדו. הזיוף התבטא בכך שתוכן המסמך על כל פרטיו
הינו שקרי, ובכך שהחתימה על המסמך הינה מזויפת. מסורי הציג את המסמך בפני בני
משפחתה של תמאדר לצורך הפעלת לחץ עליהם שישלמו את הכסף לאדם אשר הזדהה בפני
המתלון בשם "חמודי סביחאת".

כב. במעשיהם המתוארים לעיל:

נאשם 1 קשר קשר עם מסורי לסחוט את המתלון באיומים.

נאשם 1 זייף מסמך בכוונה לקבל דבר, בצוותא חדא עם מסורי.

נאשם 1 השתמש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר, בצוותא חדא עם מסורי.

נאשם 2 קשר קשר עם אחר לסחוט את המתלון באיומים.

נאשם 2 איים על המתלון, בצוותא חדא עם מסורי, בפגיעה שלא כדין בגופו של המתלון ושל בני
משפחתו, ובפגיעה בנכסיהם, וזאת כדי להניעו למסור לידיהם כספים וכן לבטל את התביעה.

נאשם 2 ניסה להניע את המתלון שלא ימסור הודעה בחקירה על פי דין, תוך שימוש באיומים
ובהפחדה.

הוראות החיקוק שלפיהן מואשם נאשם 1:

א. **קשירת קשר לביצוע פשע** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

ב. **זיוף בכוונה לקבל דבר** - עבירה לפי סעיף 418 **אמצע** + סעיף 29 לחוק העונשין.

ג. **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר** - עבירה לפי סעיף 420 + 29 לחוק העונשין.

הוראות החיקוק שלפיהן מואשם נאשם 2:

א. **קשירת קשר לביצוע פשע** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

ב. **סחיטה באיומים** - עבירה לפי סעיף 428 רישא + 29 לחוק העונשין.

ג. **הדחה בחקירה** - עבירה לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין.

5. בישיבת יום 16/5/16, שנקבעה לשמיעת טיעונים לעונש, נשמעה עדותו של עד אופי מטעם הנאשם ולאחר מכן הגיש ב"כ המאשימה טיעונים בכתב והוסיף דברים בעל-פה. הסנגור טען בעל-פה ולאחר מכן שמעתי את דברי הנאשם.

לאחר הדיון ועוד באותו יום, הגיש הסנגור, ללא קבלת רשות, "תגובה לטיעוני המאשימה", בה ציין, שהטיעונים לעונש והפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה בטיעונו, נמסרו לו בסמוך מאד לתחילת הדיון, כך שלא היה בידו סיפק לעבור עליהם ולכן הוא מגיש תגובה לטיעוני המאשימה.

ראוי היה שהמאשימה תמסור את הטיעונים שהכינה בכתב ואת רשימת הפסיקה עליה בכוונתה להסתמך בטיעונה, לפחות יום - יומיים לפני המועד הקבוע לטיעונים לעונש ולא ביום הדיון עצמו. בעניין זה צודק הסנגור, אלא שהדרך בה נקט איננה הדרך הנכונה והראויה. שלוש אפשרויות היו בפניו. לבקש הפסקה על מנת ללמוד את טיעוני המאשימה, לבקש דחיית הדיון למועד אחר או להגיש בקשה להשיב בכתב לטיעוני המאשימה ולא להגיש טיעונים נוספים ללא קבלת רשות מבית המשפט.

עוד יש לציין, כי בעקבות הגשת השלמת טיעוני הנאשם, הגיש ב"כ המאשימה תגובה להשלמת הטיעונים ולאחר מכן הגיש הסנגור תשובה לתגובה.

הדרך בה הלכו שני הצדדים אינה נכונה, אולם על מנת שלא לפגוע בזכויותיו של הנאשם, אביא בחשבון גם את התשובות והתגובות.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 (להלן: "מאג'ד")

6. מהתסקיר עולה, כי מאג'ד בן 42, נשוי ואב לחמישה ילדים בני 4 עד 19 שנים. אין לו עבר פלילי. לדבריו, הוא מתפרנס מעסק שהקים, בתחום הבניין, המפרנס את כל המשפחה.

קצינת המבחן התרשמה, שמאג'ד אינו לוקח אחריות מלאה למעשיו ולעבירות אותן ביצע, אינו מגלה אמפתיה למתלונן, נוטה להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים ועסוק במחירים האישיים שהוא משלם עבור הסתבכותו זו.

בפני קצינת המבחן הביע מאג'ד רצון מילולי ופורמאלי להשתלב בהליך טיפולי, אך היא מצאה שאין מקום לכך, נוכח התייחסותו של מאג'ד למעשיו. להערכתה, קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות על ידי מאג'ד ולא קיימות בקהילה חלופות ענישה שיקומיות, אשר עשויות להפחית את הסיכון.

בסופו של דבר, המליצה קצינת המבחן על ענישה מוחשית.

ראיות הנאשם לעונש

7. מטעם הנאשם העיד מר מוחמד ג'בארין, שהוא קרוב משפחתו של מאג'ד ומתגורר באותו יישוב. העד כיהן, בעבר, כראש רשות במועצה המקומית מעלה עירון. לדבריו, הוא מכיר את מאג'ד מגיל קטן וכן את משפחתו. העד סיפר שאביו של מאג'ד נפטר בגיל יחסית צעיר. מאג'ד הוא הבכור במשפחה ויצא לעבודה, תמך באמו ובאחיו וגם כיום אחיו עובדים אצלו בעסק קבלנות בניין שהוא הקים. עוד סיפר העד, שמאג'ד מסייע בפתרון סכסוכים ביישוב, עוזר בקיום סולחות ובעניינים שונים ביישוב, כגון בניית מסגד, מתן תרומות, סלילת דרך בתוך היישוב ועזרה בסתר לילדים, לקידום לימודיהם.

לשאלה אם הוא יודע במה מאג'ד מואשם בתיק זה, השיב העד שהוא יודע שהייתה "הפנייה של סחיטה, איומים או משהו". לדבריו, הוא הופתע כאשר שמע זאת ולא האמין שזה יכול להיות. הוא מכיר את מאג'ד כאיש ישר, שעוזר ותורם.

טיעוני המאשימה לעונש

8. הנאשם שהה במעצר מיום 25/2/15 ועד ליום 16/3/15, שאז שוחרר למעצר בית. ביום 20/4/15 הקלו בתנאי שחרורו והותר לו לצאת ממעצר הבית ברוב שעות היממה. ביום 18/1/16 בוטל מעצר הבית.

9. ב"כ המאשימה טען, כי יש לראות את עובדות כתב האישום כאירוע אחד ולקבוע מתחם ענישה אחד.

לכל העבירות.

נטען, כי מאג'ד היה, אמנם, מעורב בקשירת הקשר, שבתחילת הפרשה, אך מדובר ברגע הקריטי ביותר - בשלב של רקימת המזימה יחד עם מסורי וקשירת הקשר היוותה "רגע מכונן" של כל הפרשה.

בנוסף, מאג'ד ביצע מעשים אקטיביים גם בהמשך, כאשר נטל את העתקי השיקים מידי מסורי ואת פרטי המתלון והעבירם למוחמד, באמצעות אותו "אחר" ובכך שזיף, יחד עם מסורי, את המסמך מעורך הדין, כביכול, לשם הצגתו בפני בני משפחתה של תמאדר (אשת המתלון), לשם גיבוי טענות מחמוד בפניהם.

כן סוכם, שמאג'ד יקבל תמורה עבור חלקו בפרשה - עמלה כספית מהכספים שייגבו.

10. ב"כ המאשימה ציין את הערכים שנפגעו ממעשי הנאשם ומעבירת הקשר - מניעת התנהגות עבריינית, שמירה על בטחונו של אדם, שמירה מפני פגיעה בגופו של אדם, שמירה על הרכוש, מניעת זיופים והצגת מצגי שווא, שמירה על חיי מסחר הוגנים ומניעת פגיעה מתמשכת שבתחושת הביטחון של הפרט.

לטענתו, נסיבות ביצוע העבירה - קשירת קשר לביצוע מעשה סחיטה, מצויות ברף הגבוה של עבירת הקשר. כן הדגיש, שתכלית הסחיטה הייתה כפולה - סחיטת כספים מהמתלון וכן הנעתו לבטל תביעה אזרחית שהגיש נגד הבנק בו עובד מסורי, בשל התנהלותו של מסורי בביצוע תפקידו בבנק.

מדובר במעשים שבוצעו בתכנון קפדני ומאג'ד פעל בהתאם לתכנון ומילא את חלקו. נטען, כי אין רלבנטיות לשאלה אם מאג'ד ידע, מלכתחילה, את זהות האדם שיבצע את הסחיטה בפועל, אם לאו.

לדברי ב"כ המאשימה, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא גדול ביותר, בהינתן העובדה שמאג'ד ומסורי קשרו קשר, במסגרתו מזימת הסחיטה תועבר לגורמים הקשורים למשפחת חירי, הידועים כעבריינים, **"אשר היו ידועים למאג'ד ולמסורי כגורמים הגובים כסף תוך נקיטה באמצעים לא חוקיים ואלימים"** (כפי שכתוב בסעיף ז' לעובדות כתב האישום, שהובאו לעיל).

אמנם, בסופו של דבר המתלון לא העביר כספים לידי מי מהנאשמים, אולם לאור תדירות האיומים ותוכנם היה המתלון שרוי, במשך מספר שבועות במסכת איומים קשה ביותר, שבודאי פגעו בשגרת יומו ובתחושת הביטחון שלו ונטעו בו פחד.

נטען עוד, שהנאשם בגיר, בן 42, הבין היטב את מעשיו והייתה לו שליטה מלאה עליהם, אולם הוא בחר לנקוט בדרך עבריינית מובהקת.

11. ב"כ המאשימה טען, כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה, קנס ופיצויים למתלונן.

12. לעניין הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן והדגיש, כי מאג'ד אינו לוקח אחריות מלאה למעשיו והוא נוטה להשליך את האשמה על גורמים חיצוניים ועסוק במחירים שהוא משלם בגין מעשיו.

כן צוין הפער בין מעשיו של מאג'ד ובין האופן בו הוא מציג את עצמו ואת הימנעותו של מאג'ד מביצוע בירור פנימי, כמו גם התרשמות שירות המבחן כי הרצון שמביע מאג'ד להשתתף בהליך טיפולי הוא רצון מילולי ופורמאלי בלבד.

טיעוני הנאשם לעונש

13. הסגנור שם דגש על הודאתו של מאג'ד בעובדות כתב האישום המתוקן, עוד טרם נשמעו ראיות וציון, כי התיקון שנעשה בכתב האישום הוא תיקון מהותי ומשמעותי ביותר, לאחר שנמחקו ממנו העבירות של סחיטה באיומים, הדחה בחקירה וכן עבירות בנשק שיוחסו למאג'ד בכתב האישום המקורי.

נטען, כי מאג'ד קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה והודגשה העובדה שהודייתו חסכה עדים רבים ובכלל המתלונן וכן חסכה זמן רב מזמנו של בית המשפט.

הסגנור טען, כי עניינו של מאג'ד שונה וקל, משמעותית, מעניינם של מוחמד ושל מסורי, אשר הורשעו בעבירה של סחיטה באיומים, בהצביעו על כך שסעיפים 11-22, שהם לב ליבו של כתב האישום, כלל אינם מיוחסים למאג'ד.

עוד נטען, כי אין בכתב האישום טענה לפיה מאג'ד מכיר את מוחמד, הצעיר ממנו בשנים רבות ואינו מתגורר לידו וכי מי שיש לו מעורבות בעולם הפשע שמו עולה בתיק כזה או אחר.

14. נטען, תוך פירוט, כי פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה, ניתנו בנסיבות חמורות יותר מאשר המקרה דנן ודנו גם בעבירות נוספות, שנלוו לעבירת הקשר, כגון התפרצות, יבוא סם מסוכן מסוג קוקאין וסיוע לסחיטה באיומים.

הסגנור ציון, כי בסופו של דבר עבירת הסחיטה לא הביאה את המתלונן לשלם ולו אגורה אחת וכי עבירות הזיוף והשימוש במסמך מזויף לא הולידו מרמה, או תוצאה שפגעה במתלונן ובתמאדר.

לטענתו, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות וכן עונש צופה פני עתיד, בנוסף לקנס ולפיצוי, ככל שבית המשפט ימצא לנכון להטילם.

15. הסנגור ציין את התנאים המגבילים בהם שהה מאג'ד לאחר שחרורו מהמעצר והגיש את החלטת ביהמ"ש לשחררו (סומנה **נ/1**).

בהתייחס לתסקיר שירות המבחן, הובהר, שמאג'ד עומד מאחורי הודאתו ואין הוא מבקש לחזור בו ממנה. עוד נטען, כי התסקיר שונה מתסקיר המעצר שהוגש בעניינו ולא ברור מדוע התרשמות קציני המבחן ממאג'ד שונה בשני התסקירים. לבקשת הסנגור ובהסכמת ב"כ המאשימה הוגש עותק מתסקיר המעצר.

16. הסנגור הדגיש את עברו הנקי של מאג'ד אשר, לדבריו, מעולם אף לא נחקר במשטרה ומעולם לא היה מעורב בבעיה כלשהי הקשורה לפלילים.

הנאשם, כך נטען, קם בחמש בבוקר, עובד עד הלילה. יש לו חמישה ילדים בבית והוא דואג לפרנסת משפחתו, לרבות אמו ואחיו.

17. הסנגור ביקש לראות את המעשה כמעידה חד פעמית ברצף חייו הנורמטיביים לחלוטין של מאג'ד, לתת לו הזדמנות ולאפשר לו להמשיך לפרנס את ילדיו בכבוד ואת בני משפחתו האחרים הסמוכים לשולחנו.

הסנגור שב וביקש להורות על קבלת תסקיר משלים.

18. הנאשם הביע צער, על מה שקרה והבטיח שזה לא יקרה עוד לעולם.

19. כל צד הפנה לפסיקה מטעמו והתייחס בטיעונו (ביחוד בטיעונים המשלימים) לפסיקה שהמציא הצד האחר.

דין וגזירת הדין

מתחם העונש ההולם

20. העבירה של קשירת קשר, על נסיבותיה המפורטות בכתב האישום, היינו - קשירת קשר לביצוע סחיטה על ידי "עבריינים כבדים, העושים שימוש באמצעים לא חוקיים, לרבות בалиמות" וכן עבירות הזיוף, חותרות תחת שלטון החוק, פוגעות באופן קשה בביטחון של הבריות, באוטונומית הרצון ובשלמות הגוף

והנפש.

21. אכן, מעובדות כתב האישום עולה, כי חלקו של מוחמד בפרשה רב ומשמעותי יותר, שכן הוא זה אשר איים על המתלון, איומים קשים, הן במטרה להפחידו ולגרום לו לשלם את הכסף, הן על מנת שיבטל את התביעה שהגיש והן על מנת שלא יפנה למשטרה. הוא זה שביצע את שאר המעשים, שנועדו לגרום למתלון לשלם סכומי כסף גדולים ולבטל את התביעה שהגיש. גם חלקו של מסורי רב, משמעותית, מחלקו של מאג'ד.

עם זאת, אין להקל ראש בחלקו של מאג'ד בפרשה, שכן מעשיו הם שאפשרו את מעשיהם של מוחמד ומסורי. המתלון פנה אל מאג'ד בטענה שהוא אינו מצליח לגבות מהמתלון ומתאמדר את התשלום עבור השיקים וביחד הם קשרו קשר לסחוט באיומים את המתלון. מאג'ד היה בעל הקשרים עם גורמים הקשורים למשפחת חרירי והוא זה שפנה לגורם אחר, באמצעותו הועברו השיקים לידי מוחמד, לשם ביצוע הסחיטה.

22. בטיעוניו המשלימים ובתגובתו לתשובת המאשימה, הדגיש הסנגור, וחזר והדגיש, שלמאג'ד לא מיוחסת עבירה של סחיטה והצדק עמו. אולם, כאשר באים לגזור דינו של אדם המורשע בעבירה של קשירת קשר, יש לתת את הדעת למהות העבירה מושא הקשר. אשר למעשים שבוצעו במסגרת העבירה נשוא קשירת הקשר, יש לתת את הדעת לשאלה מה שהנאשם ידע והבין שעומד להתרחש.

בענייננו, על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה מאג'ד, הוא היה זה אשר, לשם ביצוע הסחיטה, יצר את הקשר בין מסורי לבין גורמים עברייניים. אכן, הוא לא ידע את פרטי המעשים אשר ייעשו על ידי אותם גורמים עברייניים, אך הוא ידע מה יהיה טיבם. הוא ידע - כך על פי עובדות כתב האישום, שהסחיטה תבוצע באמצעים לא חוקיים ואלימים.

23. לא ניתן כל הסבר לשאלה, כיצד יש לו למאג'ד קשרים עם גורמים הקשורים עם משפחת חרירי ומה היה לו למאג'ד העובד, לדבריו, מהבוקר עד הערב, להתערב בבעיות של מסורי ולקשור עמו קשר לביצוע מעשים פליליים קשים, באמצעות גורמים המוכרים למאג'ד **"כגורמים עברייניים אשר גובים כספים תוך נקיטה באמצעים לא חוקיים ואלימים"**. לא ניתן לכך כל הסבר, לא בפני שירות המבחן ולא בפני. התנהלות זו אינה עולה בקנה אחד עם דמותו של מאג'ד, כפי שהצטיירה מדבריו עד האופי והרושם הברור הוא, שבכל הנוגע למאג'ד, רב הנסתר על הגללה. התרשמותי, בעניין זה, עולה בקנה אחד עם התרשמות קצינת המבחן.

בנוסף, מאג'ד פעל עבור אינטרס אישי שלו - קבלת עמלה מסך הכספים שייגבו בפועל, מהמתלון, עבור מסורי, דבר המצביע על כך שהוא העריך, כי אותם גורמים עברייניים אכן יצליחו "לגבות" כסף מהמתלון.

24. עם זאת, יש להביא בחשבון, שמאג'ד לא נטל חלק במעשי הסחיטה עצמם, הוא לא איים את האיומים

הקשים על המתלונן ולא נטל חלק בהשלכת רימון ההלם. גם לא נטען שהוא ידע על הצעדים הספציפיים, שננקטו על ידי האחרים בביצוע מעשה הסחיטה, כמתואר בכתב האישום והוא איננו מואשם בביצועם ואיננו מואשם בסחיטה ובאיומים ולא בהדחה בחקירה.

בכך קטן חלקו מחלקם של האחרים ואתן דעתי לכך ולהסדרי הטיעון הסגורים, אליהם הגיעה המאשימה עם מוחמד ועם מסורי, בבואי להעריך את מתחם העונש ההולם ולגזור את הדין.

25. אין מדובר במעידה או בהחלטה של רגע. קשירת הקשר הייתה מתוכננת היטב. היא כללה תכנון של מהלך ביצוע הסחיטה, האנשים שיקחו חלק בה (גם אם לא בשמותיהם - ב"עיסוקם" ובתפקידיהם), נקבעה "שרשרת" העברת התפקידים ונקבעה התמורה שיקבל הנאשם. בכל אלה נטל הנאשם חלק מרכזי.

יתירה מזו - חלקו של הנאשם בפרשה לא הסתיים ביצירת הקשר אשר הביא למעורבות אותם גורמים עברייניים. הוא נטל חלק גם בהמשכה של הפרשה, באמצעות זיוף המסמך של עוה"ד, כביכול, זיוף שנעשה על ידי הנאשם ביחד עם מסורי, אשר הציג את המסמך המזויף בפני בני משפחתה של תאמדר, כמפורט בסעיף כא' של כתב האישום, שהובא לעיל.

על אף שאין לנאשם עבר פלילי (עובדה שתישקל לזכותו במסגרת הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה), הרי בנסיבות אלה לא ניתן לראות במעשיו של הנאשם **מעידה** חד פעמית.

26. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות העבירות המיוחסות למאג'ד על פי כתב האישום, לטיעוני ב"כ הצדדים, למדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, סבורה אני שמתחם העונש שצוין על ידי המאשימה - מאסר בפועל הנע בין 8 ל- 18 חודשים וכן מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן, הולם את כלל נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן, כפי שפורטו לעיל.

גזירת הדין בתוך המתחם

27. אינני סבורה שקיימת סתירה בין תסקיר המעצר לבין התסקיר לעניין העונש. אכן, מטרות עריכת התסקירים שונות ומדובר בשתי נקודות מבט שונות ובשתי "תורות שונות" ולכן, אין זה נכון לעשות שימוש בתסקיר המעצר כתסקיר לעניין העונש.

במקרה זה, נוכח טענת הסנגור לפיהם, בתסקיר לעניין העונש חל שינוי מהותי בעמדת שירות המבחן, קיבלתי (ללא התנגדות המאשימה) את תסקיר המעצר לעיוני. אלא, שעיון בתסקיר המעצר מעלה, כי ההבדלים בין התסקירים אינם מהותיים, אם בכלל.

על אף שנאמר בתסקיר המעצר, כי קצינת המבחן לא התרשמה מקיומם של קווי עבריינות מושרשים אצל הנאשם וכי חוויית המעצר חידדה בפניו את גבולות המותר והאסור והיותה עבורו גורם מרתיע, כך שהערכתה הייתה שרמת הסיכון להישנות מעשים דומים, היא נמוכה בינונית (והומלץ בו לשחרר את מאג'ד לחלופת מעצר), ניתן לראות קווים דומים מאד בין התרשמותה של קצינת המבחן שערכה את תסקיר המעצר לבין התרשמותה של קצינת המבחן שערכה את התסקיר לעניין העונש.

גם קצינת המבחן שערכה את תסקיר המעצר (כמו גם קצינת המבחן שערכה את התסקיר לעניין העונש), התרשמה, כי מאג'ד מתקשה לגעת בעולמו הפנימי לעומק ולהכיר בחלקים בעייתיים באישיותו ובהתנהגותו, כי הוא נוטה להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים וכי ניכר פער בין תיאוריו את עצמו ואת תפקודו טרם מעצרו לבין החשדות המיוחסים לו. עוד מצוין בתסקיר המעצר, כי מדובר בהיכרות ראשונית עם מאג'ד ויש צורך להעמיק את ההיכרות עמו.

בנוסף, בפני קצינת המבחן שערכה את תסקיר המעצר, שלל מאג'ד כל התחברות לחברים בעייתיים, או עוברי חוק, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום בהן הודה.

נוכח האמור לעיל ומעבר לנקודת המבט ממנה נערך תסקיר מעצר, השונה מנקודת המבט ממנה נערך תסקיר לעניין העונש, אין לומר שהתסקירים סותרים זה את זה. שתי קצינות המבחן זיהו אצל מאג'ד בעייתיות דומה וגורמי סיכון דומים.

28. לחובת מאג'ד יש לזקוף את העובדה שהוא אינו מפנים את חומרת מעשיו, אינו לוקח עליהם אחריות אמיתית והוא מנותק מהאופי השלילי של מעשיו. כפי שציין שירות המבחן, במצב דברים שכזה, קיים סיכון מוגבר לחזרה על ביצוע מעשים פליליים בעתיד.

בנסיבות העניין, כפי שתוארו לעיל ועל אף השיקולים לקולה, אותם אמנה להלן, לא מצאתי עילה או נימוק, לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם. עם זאת, יש בשיקולים לקולה כדי להצדיק גזירת העונש קרוב לרף התחתון של המתחם.

29. לקולה התחשבתי בחרטה שהביע מאג'ד ובהודייתו, אשר גם בה יש לראות ביטוי לחרטה ואשר חסכה רבות מזמנו של ביהמ"ש.

כן זקפתי, לזכותו, את עברו הנקי ואת העובדה שמדובר בהסתבכות ראשונה בפלילים ובכך שזה לו מאסרו הראשון, ויש לקוות שגם האחרון.

עוד הבאתי בחשבון את הפגיעה שיפגע העונש במשפחתו ובפרנסתו, בהיותו נשוי ואב לחמישה ילדים וכן בהיותו

בעל עסק עצמאי בתחום הבניין.

בנוסף, על פי הכלל של אחדות הענישה, אגזור את דינו בשים לב לעונש המאסר של 20 חודשים, אשר סוכם בהסדרי טיעון "סגורים" עם מוחמד ומסורי.

30. סופו של דבר, אני גוזרת על מאג'ד את העונשים כדלקמן:

א. מאסר למשך 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו - מיום 25/2/15 ועד ליום 16/3/15.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שנגזר עליו בתיק זה, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ו/או עבירה של סחיטה, לפי סעיף 428 לחוק העונשין.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים בני 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1/7/16 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום אחד, יעמוד כל סכום הקנס לפירעון מיד.

ד. פיצוי למתלון בסך 5,000 ₪.

הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים בני 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1/7/16 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום אחד, יעמוד כל סכום הפיצוי לפירעון מיד.

כל סכום שישולם, ישולם תחילה על חשבון הפיצוי למתלון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ו, 26 מאי 2016, בהעדר הצדדים.